

I. Indledning.

På De Forenede Nationers 11. plenarforsamling blev det bestemt, at forsamlingen kunne indkaldes på ny, såfremt forholdene skulle gøre det nødvendigt at behandle spørgsmålene om Mellemøsten og Ungarn. I henhold til denne bestemmelse indkaldtes forsamlingen til et møde i New York den 10. september for at behandle den beretning, som var blevet udarbejdet af De Forenede Nationers særlige Ungarnsudvalg, for hvilket folketingsmand Alsing Andersen var formand.

Den særlige samling om Ungarnsspørgsmålet varede indtil den 14. september 1957 og sluttede med vedtagelsen af et af USA i fællesskab med 36 andre medlemslande fremsat resolutionsforslag. I resolutionen godkender plenarforsamlingen Ungarnsudvalgets beretning og udtaler sin fordømmelse af Sovjetunionens og Kadarregeringens handlinger. Præsidenten for 11. plenarforsamling, prins Wan Waithaykon, anmodedes om som plenarforsamlingens særlige repræsentant at ville tage de skridt, som han anser for egnede til opnåelse af de mål, som plenarforsamlingens tidligere resolutioner tog sigte på. Endelig vedtoges det at overføre Ungarnsspørgsmålet til dagsordenen for 12. plenarforsamling. Vedtagelsen skete med 60 stemmer (heriblandt Danmark, Island, Norge og Sverige), 10 stemte imod (de østeuropæiske lande og Jugoslavien), medens 10 (heriblandt Ceylon, Finland, Indien og Indonesien) undlod at stemme.

De Forenede Nationers 12. plenarforsamling afholdtes ved hovedsædet i New York i tiden 17. september—14. december 1957.

12. plenarforsamling kom i det hele til at virke i en mindre urolig atmosfære end det foregående års samling. I forbindelse med krisen omkring Syrien var der tilløb til en skærpet situation, som dog ret hurtigt afspændtes. I nedrustningsspørgsmålet lykkedes det ikke at nå til enighed mellem stormagterne, og en af plenarforsamlingen med betydeligt flertal vedtagen resolution, som støttede det af vestmagterne fremsatte nedrustningsforslag, havde derfor hovedsagelig betydning som en meningstilkendegivelse og som en opfordring til Sovjetunionen til fortsat at deltage i FN's nedrustningsbestrebelse.

Ud over de politiske spørgsmål, bl. a. Alger og Cypern, behandlede plenarforsamlingen ligesom i tidligere år en lang række spørgsmål, bl. a. i forbindelse med formynderskabsområder og ikke-selvstyrende områder, flygtningesagen samt hjælpen til de underudviklede områder. I denne sammenhæng bør nævnes de resultater, der opnåedes for så vidt angår spørgsmålet om fransk Togolands stilling og med hensyn til skabelsen af en fond til ophjælpning af de underudviklede landes økonomi.

Under 12. plenarforsamling optoges Malaya som 82. medlem af De Forenede Nationer.

II. Den danske delegation.

Den danske delegation havde følgende sammensætning:

Repræsentanter:

Minister for udenrigsøkonomi, Jens Otto Krag, formand for delegationen i tiden 17.-26. september 1957,
fhv. minister Ernst Christiansen, formand for delegationen fra den 26. september 1957 og indtil samlingens slutning,

fhv. minister, folketingsmand Alsing Andersen,

folketingsmand Henry L. W. Jensen, som indtil udgangen af oktober erstattedes af folketingsmand C. F. Ladefoged,

folketingsmand Kristen Amby, som den 30. oktober afløstes af medlem af folketinget, fru Marie Antoinette von Lowzow, kontorchef H. P. O. Veistrup.